

en bestemt Lærebogs Ord. Nej, Seminarieundervisningen maa meget snarere gaa ud paa at være en Frigørelse fra alt dette; den skal være en Frigørelse fra Enkeltheder, og i Stedet for skal Undervisningen gaa i Bredden og i Dybden overfor Eleverne.

I § 7 er Undervisningens Omfang for Lærerskolen angivet, og der har været sagt meget om dette, og jeg skal ikke nævneværdigt fordybe mig i alt det. Jeg ser meget godt, at naar man lader Øjnene glide hen over Linierne, kan Omfanget synes uhyre; men jeg indrømmer, som det ogsaa er hævdet fra anden Side, at her vil det komme an paa, hvorledes dette Stof lægges til Rette. I § 7, Stykke 2, er der antydnet noget i Retning af at indføre en Slags videnskabelig Udvikling paa Lærerskolerne ved at dele Fagene i Faggrupper, og der er her Tale om en sproglig og en matematisk-naturvidenskabelig Linie; og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen nævnte i Gaar, at han kunde ønske ogsaa en historisk Linie, hvortil der skulde knyttes ogsaa Undervisning i Religionshistorie. Og det er muligvis alt sammen meget rigtigt; men jeg finder Anledning til at udtale min Forundring over, at man ikke her har taget Dansk med som et Hovedfag eller som et Speciale — jeg kunde sige Dansk med tilhørende Undervisning i nordiske Sprog i det hele (*Undervisningsministeren* [Nina Bang]: Det maa de da alle have!). Ja, men jeg gaar ud fra, at de ogsaa alle maa have Historie og Naturfag og de andre Fag, der er nævnt; men naar man deler det i Faggrupper, gaar jeg ud fra, at det er en ganske særegen Indtrængen i Faget, man vil have Opmærksomheden henvendt paa; og da maa jeg rigtignok forundre mig over, at man ikke medtager et Fag som det, der alle Dage maa blive Folkeskolens Hovedfag: Dansk — jeg kunde have Lyst til ogsaa at knytte Undervisningen i Svensk og Norsk dertil —, men Dansk maa være et Hovedfag ikke alene i Folkeskolen, men i alle Former for Ungdomsundervisning.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige om denne Faggruppering, at den tiltaler mig rigtignok ikke; jeg kan ikke se rettere end, at der i den skjuler sig noget af en Slags forløren Videnskabelighed; og det, der her er Tale om, kan aldrig komme ud over den forlorne Videnskabeligheds Standpunkt; thi lige saa lidt som Undervisningen i de elementære Kundskaber hører hjemme paa en Lærerskole, lige saa lidt hører Undervisningen i den rene Videnskab og

videnskabelige Metoder hjemme paa en Lærerskole; Undervisningen der maa lægges her imellem. Jeg synes, der er saa meget mindre Grund til at tage denne Faggruppering op paa Lærerskolen, som jeg ser, at der i § 19 er en Bestemmelse — som jeg billiger og er særdeles glad ved at se tilføjet — om, at de Lærere, der ønsker at fordybe sig yderligere i et eller flere Fag og faa en videregaaende Uddannelse i disse, kan søge ind paa Statens Lærerhøjskole. Det synes jeg er saa imødekommende overfor den Trang hos vordende Lærere til at gaa ind i videnskabelige Studier, som det overhovedet behøver at være. Men lad os saa ikke forkludre selve Lærerundervisningen ved at blande en saadan fremmed Undervisningsform, som Faggrupperingen er, ind i dette. Det vil jeg meget henstille til den højtærede Undervisningsminister paa ny at overtænke; og jeg haaber ogsaa, at det Udvalg, som bliver nedsat om Sagen, vil tage det nøje under Overvejelse.

Jeg vil ogsaa gerne advare imod at gaa til en alt for overvældende Forøgelse af Praktiktimerne paa Seminariet. Jeg ser godt, at der kan knytte sig visse Fordele dertil; men jeg er ikke i mindste Tvivl om, at en stærk Forøgelse paa dette Omraade vil berede en tilsvarende Skuffelse, thi Eleverne, der gaar paa et Seminarium, er endnu paa det Stadium af Uddannelsen til Lærervirksomheden, hvor de ikke kan modtage en saa overvældende — hvad skal jeg sige — Undervisning i praktisk Færdighed, som der kan blive Tale om, naar det skal forøges saa stærkt, som jeg forstaar, det er Lovforslagets Mening.

I § 8 bestemmes det, at Maalet for Undervisningen og Fordringerne i de enkelte Fag ved den afsluttende Prøve fastsættes af Undervisningsministeren. Jeg vil her gøre det samme gældende som overfor Optagelsesprøven, at det forekommer mig, at Ministeren burde tage Skolernes Lærerspersonale med paa Raad, og jeg vil meget henstille til den højtærede Undervisningsminister og det kommende Udvalg, om der ikke kunde findes en Form, saaledes at Seminarierne fik afgørende Indflydelse baade paa, hvordan den afsluttende Prøve skal afholdes, hvor omfattende den skal være, og hvorledes den i det hele taget skal lægges bedst og sikrest til Rette. Jeg kan stille det samme Spørgsmaal her: Hvem har dog bedre Forudsætninger for at have en Mening herom end netop de Lærere, som har haft disse unge Mennesker under deres Paavirkning i 3 Aar?